

Variációk

1.

Álldogálsz az időben.
Csak úgy, mert ott éppen
nem áll senki.
Alattad, fölötted idő,
melletted idő, de
semmit nem tudsz felőle.

S mert tudatlan vagy,
kezedből mindent kiragad,
amit tehetnél,
ami te lehetnél,
megismételhetetlen
csak te.

De gyáva-lustán
rádólsz a percre,
s hagyod, hogy álmod
a ringatózás legyen,
a sűrű semmi halott
békéje.

2.

Álldogálsz az időben.
Mindig ott, ahol állni
csak neked van hely.
Körötted idő, de jelened
a múlt és jövő
forró parazsa, melyből
lángod föl-fölcsap.

S mert lelkedben vagy,
kezed is mindent megragad,
amit tehetsz,
amit csak te tehetsz,
megismételhetetlen
csak te.

Ráfeszülsz a percre,
s nem hagyod, hogy
álmod a vak ringatózás
legyen,
a sűrű semmi
hazug békéje.